

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie całokształtu materiału dowodowego, a zwłaszcza aktualnych danych o karalności ustalił, że A. K. została skazana następującymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 lutego 2004 r. wydanym w sprawie IV K 2090/03** za czyn z art. 278 § 3 k.k., popełniony w dniu 4 września 2003 r., za który wymierzono karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym,

postanowieniem z dnia 24 stycznia 2005 r. kara ograniczenia wolności została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 75 dni;

2. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 maja 2012 r. wydanym w sprawie VII K 867/04** za czyn z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 26 marca 2004 r., za który wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby,

postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2007 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 18 lutego 2005 r. wydanym w sprawie V K 347/03** za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 4 grudnia 2001 r., za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby,

postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2007 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

4. **Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 26 kwietnia 2005 r. wydanym w sprawie V K 251/03** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2003 r., za który wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby,

postanowieniem z dnia 19 czerwca 2008 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

5. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 4 września 2007 r. wydanym w sprawie V K 771/07 za czyny:**

a) z art. 278 § 1 k.k., popełniony 5 marca 2007 r., za który wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 13 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 maja 2007 r., za który wymierzono karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono wymierzone kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 29 maja 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2007 r.,

6. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Zoliborza w Warszawie z dnia 4 lutego 2009 r. wydanym w sprawie IV K 1561/06 za czyny:**

c) z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w lipcu 2003 r., za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności,

d) z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 października 2003 r., za który wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono wymierzone kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 27 lipca 2005 r. do dnia 26 lipca 2006 r., jednocześnie na podstawie art. 33 § 1 i § 2 k.k. wymierzono oskarżonej karę grzywny 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

postanowieniem z dnia 26 listopada 2009 r. dokonano korekty zaliczenia okresów zatrzymania, zaliczając okres od 10 października 2005 r. do 2 listopada 2005 r., od 27 listopada 2005 r. do 28 marca 2006 r. oraz od 22 kwietnia 2006 r. do 26 lipca 2007 r.;

WYROKIEM ŁĄCZNYM Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 6 lutego 2009 r. w sprawie o sygn. akt **III K 9/08** połączono karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. akt **V K 2090/03** oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt **V K 347/03, V K 251/03**, wymierzając skazanej w miejsce jednostkowych kar ograniczenia i pozbawienia wolności karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, w części nieobjętej wyrokiem łącznym pozostawiając ww. wyroki odrębnemu wykonaniu, zaś umorzono postępowanie w pozostałym zakresie,

jednocześnie zaliczono skazanej na poczet kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach: 4 września 2003 r., od 27 lipca 2005 r. do 10 października 2005 r., 4 grudnia 2001 r., od 31 sierpnia 2007 r. do 21 listopada 2007 r. oraz od 21 lipca 2008 r. do 6 lutego 2009 r.;

WYROKIEM ŁĄCZNYM Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza z dnia 29 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt **III K 1149/09** połączono karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. akt **V K 2090/03** oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt **V K 347/03, V K 251/03** i **IV K 1561/06**, wymierzając skazanej w miejsce jednostkowych kar ograniczenia i pozbawienia wolności karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie pozostawiając wyroki odrębnemu wykonaniu, zaś umorzono postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego wobec wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt **VII K 867/04** i **V K 771/07**,

jednocześnie zaliczono skazanej na poczet kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach: 4 grudnia 2001 r., 4 września 2003 r., od 27 lipca 2005 r. do 10 października 2005 r., od 31 sierpnia 2007 r. do 21 listopada 2007 r. oraz od 19 października 2008 r. do 13 sierpnia 2009 r., od 10 października 2005 r. do 2 listopada 2005 r., od 27 listopada 2005 r. do 28 marca 2006 r., od 22 kwietnia 2006 r. do 26 lipca 2006 r.;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 19 stycznia 2012 r. wydanym w sprawie III K 1183/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 29 czerwca 2011 r., za który wymierzono karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 29 i 30 czerwca 2011 r.;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 8 października 2013 r. wydanym w sprawie III K 535/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 kwietnia 2012 r., za który wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz na podstawie art. 33 § 1 i § 2 k.k. karę grzywny 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, zaliczając na poczet grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 20 kwietnia 2012 r.;

postanowieniem z dnia 24 czerwca 2014 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 20 kwietnia 2012 r.;

9. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 5 grudnia 2013 r. wydanym w sprawie III K 929/13 za czyn z art. 278 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 lipca 2013 r., za który wymierzono karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej

kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia 11 lipca 2013 r.,

Sąd zważył, co następuje:

Mając na względzie treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r. poz. 396)

„przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” oraz okoliczność iż żaden z wyroków skazujących A. K. nie zapadł po 1 lipca 2015 r. (dzień wejścia w życie nowelizacji Kodeksu karnego) Sąd rozstrzygnął w niniejszej sprawie w oparciu o przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego („Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r.

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Kryteria łączenia kar i środków karnych określa prawo karne materialne – art. 85 k.k. W myśl art. 85 k.k. połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Wydając orzeczenie w niniejszej sprawie, Sąd kierował się wytycznymi zawartymi w mającej moc zasady prawnej uchwale SN z dn. 25.02.2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13. Zgodnie z cytowaną uchwałą „zwrot zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw” (tamże). Wskazana uchwała odrzuca zatem tzw. „konfiguracyjną” interpretację art. 85 k.k. i wskazuje, że cenzurą doboru wyroków jest data chronologicznie pierwszego z wyroków, tj. – graniczny moment czasowy pozwalający na przyjęcie, że dwa lub więcej przestępstw do tego momentu pozostają w zbiegu.

Zgodnie z wskazaną uchwałą możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Także przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią grupę przestępstw zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał chronologicznie „pierwszy wyrok” zamykający kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu. Mówiąc inaczej, oznacza to, że przestępstwa popełnione po dacie pierwszego chronologicznego wyroku mogą utworzyć odrębne zbiegi (odrębne zbiegi), który może skutkować orzeczeniem odrębnej kary łącznej (bądź kilku kar łącznych). Takie stanowisko zostało wyrażone m.in. w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13).

W przedmiotowej sprawie Sąd wziął również pod uwagę, iż wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy–Żoliborza z dnia 29 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt **III K 1149/09** orzeczono jedną karę łączną obejmującą kary wymierzone wyrokami w sprawach o sygn. akt: **V K 2090/03**, **V K 347/03**, **V K 251/03** i **IV K 1561/06**, zaś umorzono postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego wobec wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt **VII K 867/04** i **V K 771/07**. Okoliczności, które legły u podstaw tego orzeczenia, przedstawione w jego uzasadnieniu, nie uległy zmianie do chwili wydawania wyroku w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Sądu, brak było podstaw do przyjęcia, iż dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar uległy bądź powinny ulec rozłączeniu. Skazania objęte tym wyrokiem łącznym stworzyły zatem pierwszą grupę przestępstw popełnionych przez A. K., której połączenie było chronologicznie możliwe. Wobec faktu, iż grupa ta w żaden sposób

nie została naruszona nowymi czynami, jak również iż dwa wyroki znajdujące się poza tą grupą nie nadawały się chronologicznie do połączenia z trzema nowymi skazaniami A. K. – w zakresie kar połączonych w tym wyroku łącznym zasadne było umorzenie postępowania z uwagi na prawomocne zakończenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

W niniejszej sprawie zaistniał jeden realny zbieg przestępstw zgodnie z art. 85 k.k.

„Pierwszym chronologicznym wyrokiem” w odniesieniu do realnego zbiegu przestępstw w niniejszym postępowaniu był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 8 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 535/12. Przed datą tego wyroku, tj. przed dniem 8 października 2013 r. A. K. popełniła przestępstwa w dniu 19 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III K 535/12) oraz w dniu 10 lipca 2013 r. (sygn. akt III K 929/13).

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. przesłanką orzeczenia kary łącznej jest wymierzenie kar tego samego rodzaju lub innych podlegających łączeniu za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym. Na podstawie art. 86 § 1 k.k. karę łączną sąd wydaje w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Stosownie natomiast do treści art. 87 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie wyroki podlegające łączeniu dotyczyły kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze 8 miesięcy (sygn. akt III K 535/12) oraz kary ograniczenia wolności w wymiarze 10 miesięcy (III K 929/13).

W niniejszej sprawie zatem wymiar kary łącznej mógłby oscylować w stosunku do kary łącznej pozbawienia wolności od 8 miesięcy pozbawienia wolności (absorpcja) do 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności (kumulacja).

Sąd wymierzył A. K. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd stanął na stanowisku, że rozstrzygnięcie w oparciu o zasadę kumulacji kar stanowiłoby dolegliwość, która przekracza potrzeby resocjalizacyjne. Stąd też Sąd nie oparł rozstrzygnięcia na zasadzie prostego sumowania kar.

Słuszność wymaga, by wydając wyrok łączny nie brać ponownie pod uwagę okoliczności przyjętych jako przesłanki wymiaru kary w sprawach poprzednio prawomocnie osądzonych. Celowość karania, bez czego kara nie byłaby sprawiedliwa, uzasadnia uwzględnienie okoliczności zaszłych po wymierzeniu tych kar, a w tym zachowania skazanego w trakcie ich wykonania.

Przy wymiarze kary łącznej nie ma znaczenia stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości czynu. Pod uwagę należy brać przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć miejsce w wypadkach, gdzie nie jest zarysowana zbyt wyraźnie granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw, gdy jedno z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw dominuje w ocenie całości zdarzenia. Zauważyć jednakże należy, że popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej niż wynikająca z dyrektywy absorpcji. (komentarz do KK Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll, Zakamycze 1998 str. 562).

Na wymiar kary orzekanej wyrokiem łącznym wpływ ma także zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. Przy wydawaniu wyroku łącznego Sąd zawsze powinien przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, po to, aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności (por. wyrok SN z dn. 22.01.1991, IV KR 100/90, OSP 1992/6/137).

Jak wynika z opinii o skazanej nadesłanej przez Areszt Śledczy W.-G. (k. 23-23v) zachowanie skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej jest ocenione jako poprawne. A. K. przed osadzeniem miała bardzo złą opinię środowiskową ze względu na uzależnienie od narkotyków. W trakcie pobytu w zakładzie karnym była wielokrotnie nagradzana regulaminowo i nie była

karana dyscyplinarnie. Chętnie angażowała się w do prac społecznych na rzecz pawilonu mieszkalnego. Skazana wyraziła zgodę na odbywanie kary w systemie terapeutycznym poza oddziałem terapeutycznym. Brała również udział w szeregu programów readaptacji społecznej. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Zgodnie z opinią skazana deklaruje krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Wynikające z powyższej opinii pozytywne wnioski Sąd uwzględnił na korzyść skazanej przy wymiarze orzeczonej kary łącznej.

Sąd wymierzając A. K. karę łączną, miał także na uwadze, że czyny popełnione przez skazaną skierowane były przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem, tj. mieniu.

Zważywszy na całokształt okoliczności, brak jest zdaniem Sądu zdecydowanych podstaw do orzekania kary łącznej w dolnej granicy wyznaczonej zasadami art. 86 § 1 k.k. (negatywny czynnik prognostyczny z uwagi na wielokrotną karalność skazanej). Jednocześnie Sąd miał na względzie, iż kumulacja kar na zasadzie sumowania również powinna być rzadkością, gdyż z reguły taka stanowi dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne (Komentarz do KK K. Buchała, A. Zoll Zakamczyce 1998 s. 563).

Należy również kategorycznie podkreślić, że popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy bowiem stosować ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Z tych względów Sąd doszedł do wniosku, że cele wychowawcze kary nie zostały wobec skazanej w pełni osiągnięte (podobnie – S.A. w Warszawie, wyrok z 12.07.2000 r., II Aka 171/00, OSA 2001/2/5).

Z podanych wyżej powodów kara wymierzona A. K. w punkcie II niniejszego wyroku spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna osiągnąć w stosunku do skazanej.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd musiał mieć na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, także orzeczona w wyroku łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ująć bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą. Także z tych względów Sąd nie oparł rozstrzygnięcia na zasadzie pełnej absorpcji. Oparcie rozstrzygnięcia na zasadzie pełnej absorpcji klóciłoby się z powyższymi celami prewencji indywidualnej i ogólnej i w rzeczywistości stanowiłoby dla skazanego formę nieuprawnionej nagrody.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie II kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności : 20 kwietnia 2012 r., od 10 lipca 2013 r. do 11 lipca 2013 r. oraz od 16 czerwca 2015 r. do 26 stycznia 2016 r., uznając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego karę orzeczoną wyrokiem w sprawie III K 1183/11 Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Mając na uwadze okoliczność, iż skazana w chwili orzekania była pozbawiona wolności, Sąd zwolnił ją od ponoszenia kosztów postępowania.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.